

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13642-10-18 מדינת ישראל נ' אבו עסידה (עציר)

ת"פ 3890-07-18 מדינת ישראל נ' אבו עסידה (אסיר)

ת"פ 11023-02-18 (רחובות)

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי

בעניין: מדינת ישראל
משטרת ישראל
תביעות שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד מעיין דואק

המאשימה

נגד

חאלד אבו עסידה (עציר)
באמצעות ב"כ עוה"ד משה אלון

הנאשם

גזר - דין

א. כתבי-האישום:

לאחר הליך של הבאת ראיות הורשע הנאשם בשני כתבי-אישום כדלקמן:

(1). במסגרת ת"פ 13642-10-18 הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין התשל"ז – 1977.

בהכרעת-הדין נקבע כי הוכחו עובדות כתב-האישום שלפיהן, בתאריך 8.8.18 בשעה 11:30, בביתם בלוד, ביקשה אחותו של הנאשם, המתלוננת, לצאת מן הבית ולקנות ספרים עבור ילדיה.

הנאשם אסר על המתלוננת לצאת מן הבית וביקש כי תיתן לו כסף לסיגריות.

המתלוננת השיבה לנאשם, כי אין לה כסף ואז הכה אותה הנאשם באמצעות מקל מטאטא בפניה, בגבה, בידה השמאלית, בעורפה עד אשר איבדה הכרתה והיא נפלה על הרצפה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-10-13642 מדינת ישראל נ' אבו עסידה (עציר)

ת"פ 18-07-3890 מדינת ישראל נ' אבו עסידה (אסיר)

ת"פ 18-02-11023 (רחובות)

עקב כך, נגרמו למתלוננת חבלות בראשה, בצד הימני, בזרועה, נפיחות באמת יד ימין ושבר בחולה C6 של עמוד השדרה (עמ"ש צווארי).

(2). במסגרת ת"פ 18-07-3890 הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג – 1973.

בתאריך 2.3.17 התייצב הנאשם לריצוי מאסר בבית הכלא ניצן.

אותה עת החזיק הנאשם במכלול הקליטה שבכלא שתי מנות סם מסוג הרואין במשקל כולל של 2.1404 גרם נטו: מנת סם הרואין במשקל 0.98 גרם נטו אותם פלט הנאשם מפיו, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.0497 שאותו פלט הנאשם, למחרת מקיבתו. בהמשך היום, החזיק סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 0.8840 שאותו פלט מקיבתו.

(3). בנוסף, צירף הנאשם בעקבות הודאתו תיק נוסף (ת"פ 18-02-11023 שלום רחובות), ובו עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי הפקודה הנ"ל.

כמתואר בכתב-אישום זה, בתאריך 28.2.17 החזיק הנאשם 2.8389 גרם נטו הרואין, 0.88 גרם נטו וקוקאין במשקל 0.359 גרם נטו.

ב. מתחמי ענישה:

התכליות המוגנות בעבירות שאותן ביצע הנאשם הן כדלקמן:

ביחס לתיק האלימות, השמירה על גופם, שלומם, בריאותם וכבודם של בני אדם בכלל ושל המתלוננת, אחותו, בפרט.

ביחס לשני תיקי הסמים, המלחמה בנגע הסמים בכלל, וביחס לתיק הסמים הראשון גם מניעת החדרת הסמים אל תוך כתלי הכלא בפרט, על כלל התוצאות הרעות הנובעות מהימצאותם של סמים בבתי-הכלא.

נוכח עקרון ההלימה, התכליות העומדות אחר העבירות בהן פשע הנאשם, ופסיקה הנוהגת בתחום אני קובע את מתחמי הענישה הבאים:

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-10-13642 מדינת ישראל נ' אבו עסידה(עציר)

ת"פ 18-07-3890 מדינת ישראל נ' אבו עסידה(אסיר)

ת"פ 18-02-11023 (רחובות)

ביחס לתיק האלימות מתחם שנע בין 12 חודשי מאסר בפועל עד 40 חודשי מאסר בפועל.

אפנה אל פסקי הדין הבאים בשינויים המחויבים למקרנו:

רע"פ 176/13 **בן ארי נגד מדינת ישראל** (20.2.13): הנאשם הורשע בכך שעל רקע סכסוך דרך תקף את המתלונן במכות, בעיטות, איים עליו, גרם לו לחבלות ולשבר בפלטת השיניים שלו, נדון ל – **24 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 9543/16 **מוחמד נגד מדינת ישראל** (12.3.17): נאשם, אשר תקף אדם באמצעות שפכטל בפניו, חנק אותו, הכה במכת אגרוף, איים, גם לחבלות, בין השאר שבר בעצם האף, נדון ל – **24 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 4143/18 **גית נגד מדינת ישראל** (10.10.18): הנאשם הורשע לפי הודאתו בכך שעל רקע תקיפתו שלו מצד המתלונן הוא תקף את המתלונן באמצעות מטף כיבוי אש, גרם לו לחבלות, בין השאר שבר בגולגולת, נדון ל – **12 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 5655/13 **עמרם נגד מדינת ישראל** (20.11.14): הנאשם, **בגיר-צעיר**, חבט בראשו של אחר באמצעות בקבוק משקה, הבקבוק נשבר על ראשו, לאחר מכן הטיח את הבקבוק השבור בפניו וגרם לו לחתך, נקבע מתחם שבין 9 – 24 חודשים מאסר בפועל, **נדון ל – 9 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 297/15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (21.1.15): נאשם, **צעיר**, **נעדר עבר פלילי**, הורשע בעקבות הודאתו, בכך שכאשר היה שרוי תחת השפעת אלכוהול, דחף את אמו, הכה אותה בפניה, ירק עליה, אחז בשער ראשה, דחף אותה, גרם לה לחבלה, השליך לעברה מסך מחשב, אחר מרח נוזל גז מדמיע על פניה, נדון ל – **5 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 10124/16 **אלימלך נגד מדינת ישראל** (3.5.18): נאשם, **צעיר**, **תסקיר חיובי**, הורשע בעקבות הודאתו, בכך שבעת שהיה שרוי בגילופין, דחף אדם, הכה אותו וגרם לו שבר ברצפת ארובת העין ובאפו, צירף תיק נוסף של החזקת סכין, צירף תיק שהחזקת סם לצריכה עצמית, **נדון ל – 9 חודשי מאסר בפועל**.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-10-13642 מדינת ישראל נ' אבו עסידה(עציר)

ת"פ 18-07-3890 מדינת ישראל נ' אבו עסידה(אסיר)

ת"פ 18-02-11023 (רחובות)

ביחס לתיק הסמים הראשון אני קובע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד 24 חודשי מאסר בפועל.

אפנה אל פסקי הדין הבאים, שאף אותם יש לאבחן לפי כמות הסם והנסיבות האחרות:

רע"פ 8963/04 **חמדאן נגד מדינת ישראל** (3.3.05): הנאשם, אסיר, הורשע בעקבות הודאתו, בכך החזיק בבית-הכלא כ – 27 גרם הרואין מחולק ל – 9 יחידות, 87 גרם קנביס, מחולק ל – 18 יחידות ו – 3.4 גרם קנביס, שאותם החדיר פנימה לאחר ששב מחופשה, **נדון ל – 24 חודשי מאסר בפועל** שיצטברו לתקופת מאסרו. בית-המשפט העליון קבע: "למעלה מן הדרוש אוסיף, כי גם לגופו של עניין העונש שהוטל על המבקש עונש סביר הוא, ולא נמצא כי בית המשפט המחוזי החמיר ביתר עם המבקש...".

רע"פ 3245/08 **מחמוד נגד מדינת ישראל** (13.4.08): הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בכך שניסה להחדיר באמצעות קטין לתוך הכלא 29 גרם הרואין, בעל עבר נקי, צעיר, נתונים אישיים חיוביים, **נדון ל – 12 חודשי מאסר בפועל.**

רע"פ 4144/15 **אבו אלטיף נגד מדינת ישראל** (16.6.15): הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכך שהגיע אל הכלא כדי לבקר אסיר כאשר ברשותו חשיש במשקל 26 גרם, קנביס במשקל 1.6 גרם ואלו נתפסו במהלך הבדיקה שעבר, צעיר, תסקיר חיובי, **נעדר עבר פלילי, נדון ל – 6 חודשי מאסר בפועל.**

ע"פ 6048/04 **אברהם נגד מדינת ישראל** (12.7.05): הנאשם, אסיר, שב אל הכלא מחופשה, פלט מגופו הרואין במשקל 101 גרם, **נדון ל – 4 שנות מאסר, שלוש מצטברות למאסרו.**

ביחס לתיק הסמים, אשר צורף, מספר חודשי מאסר בפועל עד שנת מאסר בפועל.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-10-13642 מדינת ישראל נ' אבו עסידה (עציר)

ת"פ 18-07-3890 מדינת ישראל נ' אבו עסידה (אסיר)

ת"פ 18-02-11023 (רחובות)

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת העבירות:

עבירת האלימות שאותה ביצע הנאשם באחותו חמורה ביותר.

הנאשם חבל באחותו חבלה חמורה, בכך שהכה אותה באמצעות מקל מטאטא בפניה, בגבה, בידה, בעורפה, עד אשר היא איבדה את הכרתה והוא גרם לה לשבר בחוליה C6 בעמוד השדרה הצווארי.

בדרך נס, לא גרם הנאשם לאחותו נכות צמיתה.

זוהי תוצאה חבלתית חמורה, שמחייבת להעמיד את המתלוננת במרכז, לשוות לנגד העיניים את סבלה, את החבלה הקשה ולהשיב לנאשם כגמולו על מעשה שכזה.

בית-המשפט העליון קבע לא אחת, כי "עבירות האלימות הן מהחמורות שבעבירות, פגיעתן קשה, והן מערערות את ביטחונם של אזרחי המדינה ותושביה" (רע"פ 4143/18 הנ"ל). במקרנו, נכונים הדברים ביתר שאת.

המניע לפרץ האלימות של הנאשם, כעולה מן הראיות, היה נוהג של רודנות שהנהיג בביתו ותחושת אדונות על גורלה של אחותו, אשר העזה להמרות את פיו, יצאה מן הבית בניגוד לדעתו, וזה מניע שיש לגנותו ולתרגמו לענישה מחמירה.

עד כדי כך, המשיך הנאשם לאחוז במתלוננת בכבלים בלתי נראים של איימה ופחד, שלמרות האלימות שהייתה מנת חלקה היא זו שהלכה לבקר אותו בבית הסוהר כדי לדרוש בשלומה.

עבירת הסמים נשוא התיק הראשון, שאותה ביצע הנאשם חמורה ביותר.

אין חולק, כי החדרת סם אל תוך כתלי הכלא נושאת בחובה חומרה יתירה.

סמים המוחדרים אל תוך הכלא מלבנים את העבריינות, פוגעים בסדר הקיים בבית-הסוהר, מקשים על האכיפה ומעניקים כוח ושליטה לבעליהם האסירים/עצורים.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-10-13642 מדינת ישראל נ' אבו עסידה (עציר)

ת"פ 18-07-3890 מדינת ישראל נ' אבו עסידה (אסיר)

ת"פ 18-02-11023 (רחובות)

בכל הקשור להחדרת הסם אל הכלא קבע בית-המשפט העליון בע"פ 6048/04 אברהם אדגואיצאנו נגד מדינת ישראל (12/07/2005) כדלקמן:

"כפי שציין בית המשפט המחוזי בגזר-דינו, עבירות סמים הן עבירות חמורות והחדרת סמים מסוכנים אל בין כתלי הכלא, במיוחד כשמדובר בסם המסוכן והקטלני שבין הסמים, חמורה היא שבעתיים ויש לעשות הכל על מנת להילחם בנגע הסמים ובתופעה של החדרת סמים לכלא".

אין להקל ראש גם בעבירה נשוא כתב-האישום השלישי, במיוחד נוכח מיהותו של נאשם זה לאור עברו הפלילי, שיפורט להלן.

(2). עבר פלילי:

עיון בעברו הפלילי של הנאשם מלמד כי זהו נאשם אשר עשה את דרך העבריינות לשגרת חיים, הן בתחום האלימות והן בתחום הסמים.

לחובתו עבר פלילי הכולל 6 הרשעות קודמות (במ/2) והוא ריצה עונשי מאסר בפועל לתקופות שונות: 9 חודשים, 44 חודשים, 25 חודשים, 16 חודשים.

עונשי מאסר אלו שאותם ריצה בעבר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע מעשי עבריינות דומים.

בין השאר, ביצע הנאשם את העבירות כאשר מתנוססים נגדו שני מאסרים מותנים בני שמונה וחמישה-עשר חודשים שהינו חב הפעלה.

אף אלו לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע מעשי עבריינות.

ביחס להרשעות הקודמות, אציין את אלו:

בתאריך 8.1.17 נגזר דינו של הנאשם, בין השאר ל – 9 חודשי מאסר בפועל, וכן הוטלו 8 חודשי מאסר על תנאי, וזאת בגין תקיפה אמו (במ/5). בעמוד 16 שורה 24 לאותו מקרה אמר הנאשם את מילותיו האחרונות: "אני מבקש סליחה".

הנה כי כן, מתברר כי אין להעניק משקל לבקשת סליחתו ולחרטתו.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-10-13642 מדינת ישראל נ' אבו עסידה (עציר)

ת"פ 18-07-3890 מדינת ישראל נ' אבו עסידה (אסיר)

ת"פ 18-02-11023 (רחובות)

בתאריך 27.6.12 נגזר דינו של הנאשם בגין עבירות סמים ואמל"ח, בין השאר ל – 38 חודשי מאסר בפועל וכן הוטל מאסר מותנה חב הפעלה בן 15 חודשים (במ/6). עיון בגזר-הדין זה מלמד, כי הנאשם יחד עם אחרים, החזיק 445 גרם הרואין, 255 גרם קוקאין, שלושה אקדחים וכדורים.

אני דוחה את הטענה כי מדובר במאסר מותנה בלתי מידתי, שכן הוא בהחלט מייצג את ההרתעה שנדרשה מנאשם זה נוכח המעשים שבגינם הורשע ובוודאי, שמוצדק להפעילו עתה נוכח מעשיו.

לא מצאתי כל הנמקה המובילה למסקנה כי יש להפעיל את המאסרים המותנים בחופף לתקופת מאסרו, אלא דווקא להיפך – כלל הנימוקים מלמד כי אין להעניק לנאשם זה פרס ואין לסטות מן הכלל שהינו הפעלת המאסרים המותנים **במצטבר**.

בתאריך 15.7.14 נגזר דינו של הנאשם בגין איומים על סוהר (במ/3).

בתאריך 21.6.17 נגזר דינו של הנאשם, בגין החזקת סכין (במ/4).

כלומר, עברו שזור במעשי אלימות וסמים.

(3). שיקולי חומרה נוספים:

בשני התיקים הראשונים הנאשם ניהל הליך של הבאת ראיות.

אכן, זו זכותו של נאשם לנהל את ההליך כדי להוכיח את חפותו.

ואולם, משהורשע, **אין לו לצפות להקלה עונשית משמעותית** המוענקת בדרך כלל למי שמודה וחוסך זמן ציבורי ניכר.

מעבר לכך, לניהול הליך הבאת הראיות במקרנו **נלווה מחיר צדדי** שאין להקל בו ראש. במה דברים אמורים:

הנאשם אילץ את אחותו, המתלוננת להעיד במשפט.

מהלך זה לא היה פשוט כלל ועיקר.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13642-10-18 מדינת ישראל נ' אבו עסידה(עציר)

ת"פ 3890-07-18 מדינת ישראל נ' אבו עסידה(אסיר)

ת"פ 11023-02-18 (רחובות)

עדה זו לא התייצבה מרצונה למשפט וזאת נוכח חששה הברור מהנאשם.

תיארתני את עדותה בעמוד 3 בפסקה לפני האחרונה והאחרונה שבהכרעת-הדין - מבט עיניה בעת עדותה, שכולו שידר בהלה, כאב וזעקה לעזרה עדיין חרוט בלב כל רואיה.

בכדי להביאה למשפט נאלץ בית-המשפט להוציא נגדה צו הבאה, ובסופו של יום היא נעצרה, שהתה בבית המעצר, עד אשר ניתן היה להעידה (אפנה בעניין זה להחלטת יום 10.6.19 והחלטת יום 11.6.19).

בעת עדותה, על אף עוינותה, נשקפו האימה והחשש שהיו מנת חלקה מצדו של הנאשם.

אף אחיו של הנאשם, זיאד, הובא לבית-המשפט בצו הבאה והיה עצור.

כל אלו למדו על האימה הרבה שאותה השרה הנאשם על בני משפחתו.

מעבר לכך, קיימת משמעות רבה למאמציה של המאשימה לנהל את המשפט עד תום, עת נאלצה להביא לבית-המשפט עדים אלו בצווי הבאה. בעניינים שכאלה, הענישה חייבת לשדר למאשימה מסר ברור, כי בית-המשפט יעניק רוח גבית למאמציה השונים תוך התעקשות ראויה על אכיפת החוק עד תום, ומיצוי הדין עם נאשמים, גם אם קשה להביא עדים להעיד.

במהלך ניהול ההוכחות התרשמתי, כי הנאשם משתייך למשפחה, שאינה ממהרת לשתף פעולה עם רשויות האכיפה: אחיו, אחמד, לא היה מעוניין לשתף את בית-המשפט בידוע לו והעיד: "ואנחנו נגמור את הבעיה ביחד" (עמוד 97 שורה 17). התברר, כי בני משפחה נוספים, ובכלל זה זיאד, לא מיהרו לשתף פעולה עם המשטרה, אלא בקשו לסגור את הנושא בתוך המשפחה.

על כן, במקרים שכאלה, כאשר חשיפת המעשים והבאת הנאשם לדין לא הייתה מלאכה פשוטה, יש משמעות עונשית לחומרה, בעיקר להרתעת הנאשם והרתעת הרבים שכמותו.

הרתעת הרבים, במקרנו, אינה רק בבחינת צמד מילים ערטילאי: ביושבי כשופט "מוקד" פלילי, בבית-המשפט ברמלה, ניתן לומר שכמעט ואין יום דיונים שבמסגרתו אין אני נדרש לדון בעבירת אלימות בתוך המשפחה, כלפי בת-זוג, הורה או אחות, ברמה כזו או אחרת של חומרה. רק ענישה מחמירה תרתיע את הרבים, תתרום להדברת תופעת האלימות הרווחת ותקל על הקושי המיוחד הקיים בהעדת כל אותן מתלוננות כנגד פוגעיהן האלימים בתחום שיפוט זה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-10-13642 מדינת ישראל נ' אבו עסידה(עציר)

ת"פ 18-07-3890 מדינת ישראל נ' אבו עסידה(אסיר)

ת"פ 18-02-11023 (רחובות)

בכל הקשור לעבירות הסמים, יש לשם לב לכך שעבירת החזקת הסמים, נשוא כתב-האישום של בית-משפט השלום ברחובות, שצורף, נעברה בתאריך **28.2.17**, הסמים נתפסו, והנה כעבור שלושה ימים, בתאריך **2.3.17** הצליח להתארגן פעם נוספת והחזיק את הסמים שנתפסו בעת שנכנס פנימה לריצוי מאסר. יכולתו זו של הנאשם **מלמד, כי עולמו – עולמו של סם**.

אין בפניי כל מסלול שיקומי או נסיבה מקלה אחרת בעלת ממש שניתן לאחוז בה. ולפיכך לא ברור לאיזה "אופק" (עמוד 101 שורה 30) כיוון ב"כ הנאשם בטיעוניו. **האופק היחידי שאותו יש לשקול הוא האופק של המתלוננת למספר שנות חיים של שקט, שלום ושלווה להם היא זכאית**.

הנאשם בדברו האחרון העיד: **"אני אוהב את אחותי..."** (עמוד 102 שורה 5). **אבוי לאהבה אח שכזו, שמובילה אותו לשבור מקל מטאטא על גופה ולגרום לה לשבר בחולית הצוואר**.

הכך ינהג אח אשר אוהב את אחותו ?

דברו האחרון למדני עד כמה מעוותת מחשבתו - הוא אינו מכיר בחומרת מעשיו, **וגם עתה אינו מגלה כל אמפתיה למתלוננת**.

ד. מסקנה:

המסקנה בעניינו של נאשם זה היא שמדובר בנאשם, אשר ביצע מעשה אלים חמור ועבירות סמים שאין להקל בהן ראש, בעל עבר פלילי נכבד, שעונשי המאסר שהוטלו בעברו והמאסרים המותנים לא הרתיעו אותו לחזור לעבריינות, שהתרבו ביחס אליו רק נימוקים לחומרה, שיש לנקוט כלפיו בענישה מחמירה, לפי המתחמים המקובלים, אשר תשיב לו כגמולו, תרתיע אותו, הן מלשוב ולבצע מעשה עבריינות נוסף כלפי אחותו, והן מלשוב ולבצע עבירות סמים – נאשם שכל יום שהוא נתון במאסר בהחלט יגן על אחותו ועל הציבור בכלל ממעשיו הרעים.

ה. תוצאה:

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בגין תיק האלימות – 30 חודשי מאסר בפועל.

בגין תיק הסמים הראשון – 15 חודשי מאסר בפועל.

בגין תיק הסמים השני 8 חודשי מאסר בפועל.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 13642-10-18 מדינת ישראל נ' אבו עסידה (עציר)

ת"פ 3890-07-18 מדינת ישראל נ' אבו עסידה (אסיר)

ת"פ 11023-02-18 (רחובות)

סה"כ: 53 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת שני המאסרים המותנים בני ה - 15 חודשים (חב ההפעלה מת"פ 26832-10-11 מחוזי מרכז) (במ/6) וה - 8 חודשים (מת"פ 1705-05-15 שלום רמלה) (במ/5) סה"כ 23 חודשים וזאת במצטבר לעונש המאסר בפועל.

ג. סה"כ ירצה הנאשם 76 חודשי מאסר בפועל (6 שנים ו- 4 חודשים) לריצוי מיום מעצרו ה - 30.9.18.

ד. 8 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת סמים מסוג פשע.

ה. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים או עבירת סמים מסוג עוון.

ו. 5,000 ₪ קנס או 60 ימי מאסר תמורתם והקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.2.20 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

ז. פיצוי בסך 20,000 ₪ למתלוננת עדת תביעה מספר 14 שישולמו לא יאוחר מיום 1.2.20.

הסמים יושמדו.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/ לוד בתוך 45 ימים.

שלושת התיקים סגורים.

ניתן היום, י' כסלו תש"פ, 08 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.

מנחם מזרחי, שופט, סגן הנשיאה